

ההורים
 אחת הנקודות המור
 שכות ביותר בקי
 בוך : הבטחון הי
 סוציאלי לכל הגילים, ביחוד לעת זק
 נה. חיים ודינה חרמש הביאו לקיבוץ
 שלושה הורים, החיים כמשק בשני
 דורים, עובדים מעט ומרגישים עצ
 מם חלק מן הכלל. אבי דינה (בתמו
 נה הימנית הקיצונית) ואמה עובדים
 3-4 שעות ליום בבית-החרושת ל
 גיר של המשק. אמו של חיים (מימין)
 אחראית לתיקון הבגדים של המשק.

קיבוץ +

בעיית הדאגה להורים בעיר קשה הר
 בה יותר. לאדם עירוני, המסופל ב
 משפחה, קשה, לרוב, לקיים גם את
 הוריו, למנחם ויקטור אין הורים
 בארץ. הם נשארו בגרמניה, ועקבו
 תיהם נעלמו. אולם אמה של אשתו,
 בת 56, עודה עובדת קשה במכבסה
 קטנה, שהיא מנהלת אותה אחרי מות
 בעלה. היא מנהלת משק בית קטן
 לעצמה, מנהלת ועוסקת בשאר עבו
 דות המכבסה. מרויחה לחמה.

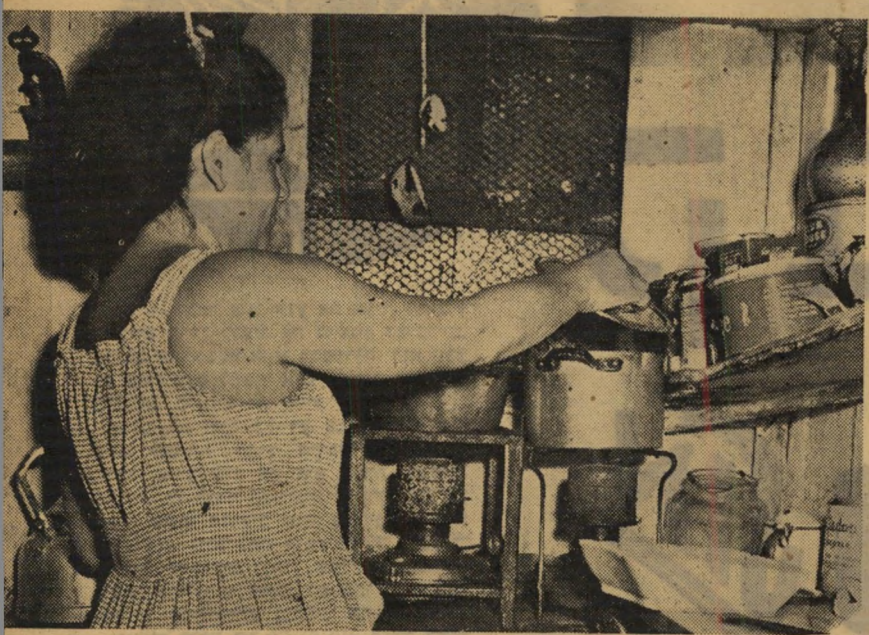
עיר -

הנשים

הבדל עקרוני בין הקיבוץ והעיר הוא מצב האשה. חברת המשק כפוי
 פה לטידור העבודה ככל חבר אחר, עובדת שמונה שעות ליממה,
 נהנית משבת. דינה חרמש, למ
 של, עובדת במטבח, שם היא אחראית למחסן.
 מבחינה זו דומה עבודתה לעבודת עקרת-בית
 בעיר. אולם ישנו הבדל: שעות העבודה קבועות.

קיבוץ +

רות ויקטור, לעומת זאת, מרותקת למשק הבין
 שלה כמעט 24 שעות ליממה. אין לה שעות
 עבודה קבועות. היא צריכה לבשל שלוש ארוחות
 לילדיה ולבעלה, להאכיל את התינוק, לשמור על
 הילדה, לנקות את החדרים ובעיקר — לעמוד בתורים האינסופיים ולהיאבק על כל
 חתיכת מזון. מלבד שעות הערב המאוחרות אין לה פנאי לבלות עם בעלה.

עיר -

בגדים
 היו זמנים כשאיש
 המשק, בהופיעו ב
 עיר, ניכר למרחוק.
 מלבשו היו בהרבה יותר פשוטים
 מאלה של חברו העירוני. דבר זה
 בלט עוד יותר לגבי חברת המשק,
 לבושת המנסיים או הסרפוי. אולם
 ימים אלה עברו זה מכבר. אם כי
 הנהוג שינה מאד בקיבוצים השונים,
 ניכרת נטייה כללית לאפשר להגברים
 להחזיק בגדים משלהם, שאינם נופ
 לים בהרבה מבגדי העירוניים והעי
 רוניים. בארונה של דינה בגדים שא
 היו מביישים משפחה עירונית.

קיבוץ =

גם משפחת ויקטור אינה יכולה ל
 התלונן על מחסור בבגדים. אולם
 השפע שהיה נהוג, בשטח זה, בשנות
 הגאות עד אחרי מלחמת העצמאות,
 שוב אינו קיים. בעיית הנקודות הטי
 לה עד כה את צלה על הארון : אם
 לא רצתה המשפחה לשלם מחירים
 מופרזים מאד בשוק השחור (דבר
 שהמצב הכלכלי שוב לא הרשה) היה
 עליה לערוך תקציב-נקודות משפח
 תי, לפיו נאלץ כל איש במשפחה
 לחרר על חלקו למען רעהו.

עיר =

